

Der er et land, dets sted er højt mod norden

Tekst: C. J. Boye, 1824
Melodi: C. E. F. Weyse 1826

1. Der er et land; dets sted er højt mod Norden,
Og dybets bjerge svømme nær dets havn;
Men skøn som der er ingen plet på jorden,
Og Danmark nævner man dets fagre navn!
I sølvblå Vesterhav en dejlig have,
Med bøgehegn, hvor nattergale bo!
Og hver en del gav himmelen sin gave,
På hver en plet velsignelserne gro!
2. Fra Ejdrems strøm til Skagens hvide banker
Den jyske halvø krummer sig mod nord.
Et herligt land! dets folk sig velstand sanker;
På fremmed strand det henter guld ombord.
Den muntre stridshingst over engen vanker,
Og stimer myldre i den dybe fjord;
Til stavv og rør har skoven egeplanker,
Dets sønner kraft, og snildhed deres ord.
3. Mod øst for denne tvende have stride
Med Sjølund's bred og Odins gamle ø;
Nær Lolland, Falster, står i klæder hvide,
Med løv om håret, bølgen's ranke mø.
Det raske folk kan ingen mangel lide,
Thi agren her sig bølger som en sø;
Om favre blomstereng stå lunde blide;
Her er det smukt at leve, tungt at dø!
4. Og dybt mod Syd, hvor Elbens Bølge gynger
vel tusind Snekker langs den grønne Kyst
i fede Marsk, imellem gyldne Dynger,
de røde Hjørde hvile sig med Lyst.
I østlig Sø, hvor vrede Stormfugl synger,
Bornholm står, kraftig, med sit Klippebryst;
og dybt i Stenen er Karfunkelklynger,
og det har Mænd, som le ad Kampens Dyst!
5. Så skille strøm og sunde mark og stæder;
Men et er Danmark, trofast er dets magt;
En bro af malm samdrægtigheden smeder
Fra bred til bred, og ærlighed står vagt.
Vort held er et, og fælles er vor hæder
Den vogter sværdet med sin varetægt!
Og én den danske bøn, hvert hjerte beder:
"Gud skærme kongen og hans hele slægt!"

Tekst: Caspar Johannes Boye (1791-1853)
Melodi: Christoph Ernst Friedrich Weyse (1774-1842)